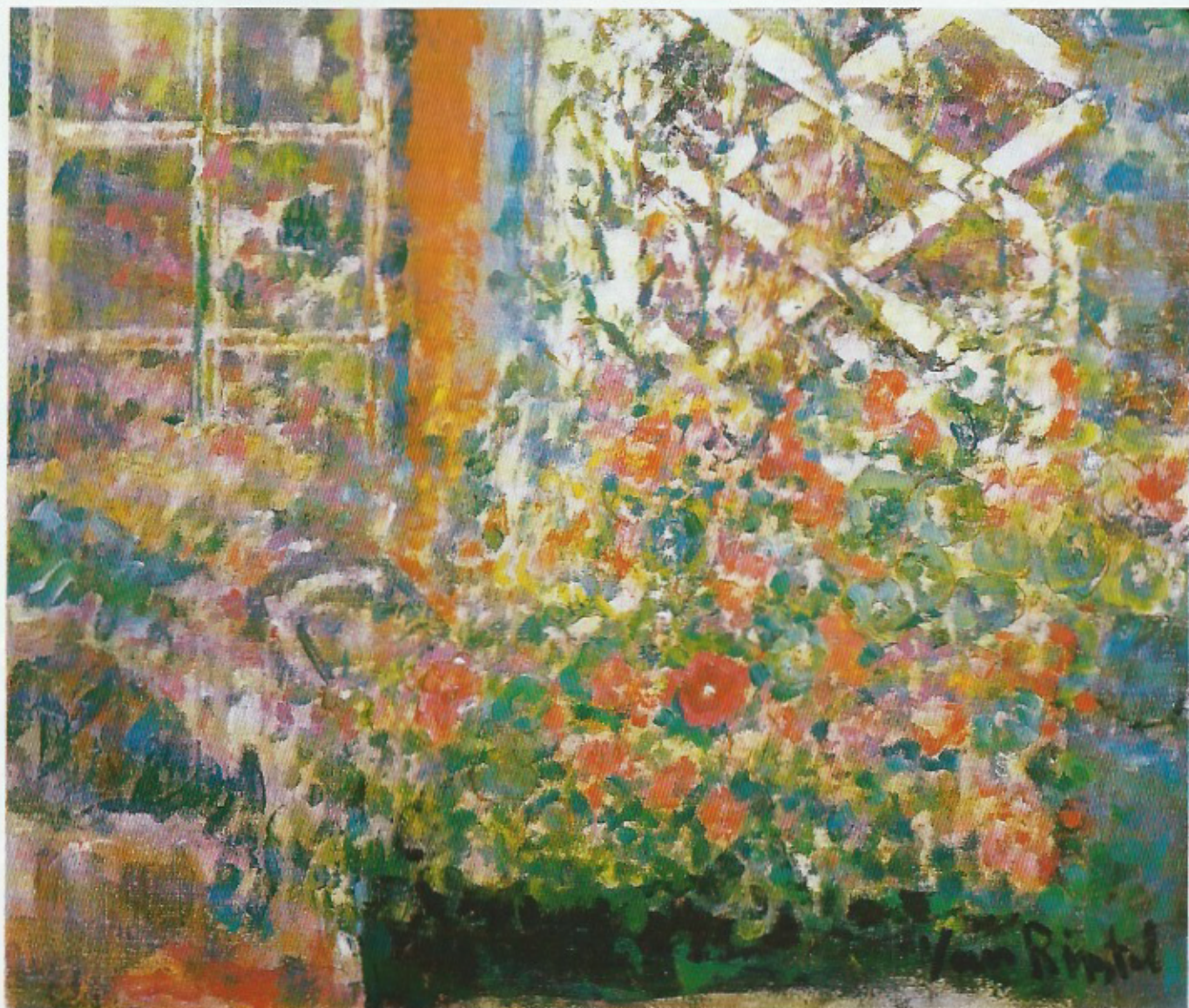

HET IMPRESSIONISME VAN THEO VAN RINTEL

Het is zomer wanneer we op een avond aankomen bij het huisje van kunstschilder Theo Van Rintel. Gierzwaluwen jagen over het polderland en twee blauwe reigers vliegen statig in de richting van één der nabijgelegen kleiputten. Afgezien van het vee in de weiden lijkt dit in avondlucht gehulde land verlaten. Zelfs de zes of zeven lage huisjes van het gehucht de 'Verloren Kost' stralen zo'n stilte uit dat ze wel onbewoond lijken. Eentje ervan is dat inmiddels wel, ietwat bouwvallig staat het op restauratie te wachten. Tot iemand uit de stad het in zijn hoofd krijgt hier een klein restaurant of tearoom te beginnen. Het zou een succes worden. Het gehucht de Verloren Kost ligt op amper zes kilometer van Oostende. Het maakt deel uit van het 'Historisch Poldergebied'. In één van de kleine huisjes, vroeger woonde er een palingvisser, woont nu Theo Van Rintel. Zijn huisje met atelier heet 'De Frulle'. Wij hebben juist ruimte om rechtop te staan, in de grote open haard knettert een gezellig vuurtje, de muziek speelt Vival-

di en Theo stelt voor een fles rode wijn te ontkurken. Hij gewapend met zijn pijp, wij met onze pen beginnen we het gesprek.

Zijn werk kenden we reeds van vroegere tentoonstellingen en steeds was ons een zekere gelijkenis bijgebleven met Wouters, Van Gogh en Renoir. Wie is deze Vlaamse impressionist?

Weg van het expressionisme

Theo Van Rintel werd in het jaar 1936 te Kleine Brogel geboren, aan de andere kant van België dus. Hij was nog heel jong toen hij zich met zijn ouders te Snaaskerke bij Oostende kwam vestigen. Zijn vader had er iets te zien met de Lithobeton en Theo groeide op in de kustpolders inplaats van in de kempen.

Toen hij amper 9 jaar oud was stonden zijn ouders en kennissen reeds verbaasd over het talent van de jonge Van Rintel. Hij schilderde reeds grote werken olieverf op doek. Toen hij vijftien was, wist hij

dat hij kunstschilder zou worden. Geen makkelijke beslissing en dat een kunstschilder veel moet kunnen afzien, ondervond Theo Van Rintel reeds vanop jeugdige leeftijd. In plaats van kunstschilder werd Van Rintel immers ontwerper bij de grote kleermaker Santens uit Izegem. Hij kon zelf heel creatief zijn maar voelde er zich toch niet gelukkig bij. Op aanraden van zijn vrouw begon hij zodoende de zondag terug te schilderen. Na een tijdje ook de zaterdag en op den duur iedere dag tot er zelfs geen tijd meer overbleef om te werken. Een serieuze stap maar Theo Van Rintel waagde het crop. Kon hij anders?

Aanvankelijk schilderde Theo Van Rintel sterk expressionistisch. Dit was een gevolg van een eerdere ontmoeting met Constant Permeke. Theo Van Rintel heeft heel hard moeten vechten om zich los te maken van het expressionisme. Het expressionisme van Permeke was hem zo sterk gaan beïnvloeden dat het hem op den duur echt benauwde. Het was een

handicap geworden en het paste helemaal niet bij het karakter van Van Rintel. Tien jaar zou de strijd duren.

Nu noemt Theo Van Rintel zich de gelukkigste man. «Ik schilder wat ik zelf wil. Ik ben terug vrij. Dat zwaarmoedig expressionisme is weg.»

Wie het huidige werk van Van Rintel ziet zal ongetwijfeld vergelijkingen maken met Wouters, Van Gogh en zelfs Renoir. Zijn werk is licht, zwierig, het is optimistisch, lieflijk en soms zelfs frivol.

Theo Van Rintel: «Ik ben gaan leven voor het schone, dat probeer ik weer te geven in mijn werk. Ge moet het schone willen zien en dat duizenden keren willen tonen. Nu schilder ik eindelijk wat ik wil en kan. Nimmer agressief of somber, doch zacht en teder.»

Voelt u een verwantschap met het impressionisme?

Theo Van Rintel: «Ja, in zekere zin wel, mijn werk is nieuw en tegelijk impressionistisch. Vlaams impressionistisch wel te verstaan en dit in navolging van Emile Claus, die het voor het eerst schilderde.»

Is leven voor het schone niet heel erg moeilijk?

Theo Van Rintel: «Wellicht wel, maar ik vermoed dat het veel te maken heeft met de tijd waarin we leven. Het is er misschien wel een reactie op. De mensen hebben zo weinig tijd voor het schone. Wij leven in een periode van crisis. Er hangt impressionisme in de lucht, misschien juist daardoor.»

Abstrakten

Schilder je figuratief?

Theo Van Rintel: «Ja, maar waar ligt de grens? Wat ik wel weet is dat je eerst perfect figuratief moet kunnen schilderen vooraleer over te schakelen naar het abstracte. Abstrakt schilderen is tenslotte dingen weglaten en dat kan je pas doen als je het kunt schilderen.»

Theo Van Rintel is in die zin zeker niet de man die het moet hebben van happenings of zo. Iets uithalen als je kunt schilderen dat vindt hij aanvaardbaar maar dan toch niet omgekeerd zoals meer voorkomt.

Dat hekkentje dat je schilderde in die verwilderde tuin, dat spreekt iedereen aan. Hoe verklaar je dat?

Theo Van Rintel: «Dat is impressionisme denk ik. Dat hekkentje schilderde ik zodanig dat men het opeens zo duidelijk zag op het schilderij. In de natuur loopt iedereen er langs en toch staat het er op nagenoeg dezelfde manier.»

Je moet het inderdaad maar doen, zo'n verroest hekkentje zo'n kracht meegeven in een schilderij.

Brug met bloemen.

Hoe ziet u de toekomst van uw kunst tegemoet?

Theo Van Rintel: «Kijk een schilder die verandert wel zeven keer van stijl. Ook ik ben daarmee bezig. Wat ik nu maak zijn eigenlijk studies. Misschien dat ik straks wel met meer figuren ga werken. Wie weet? Een mens zou eigenlijk wel drie keer moeten leven. We moeten zoveel werken in die korte tijd dat we leven.»

Steekt er symbolisme in uw werk?

Theo Van Rintel: «Symbolisme is voor iemand die veel leest. Ik moet zelf kunnen ervaren. Wat er is wil ik zelf beleven.»

Wat betekent schilderen voor U?

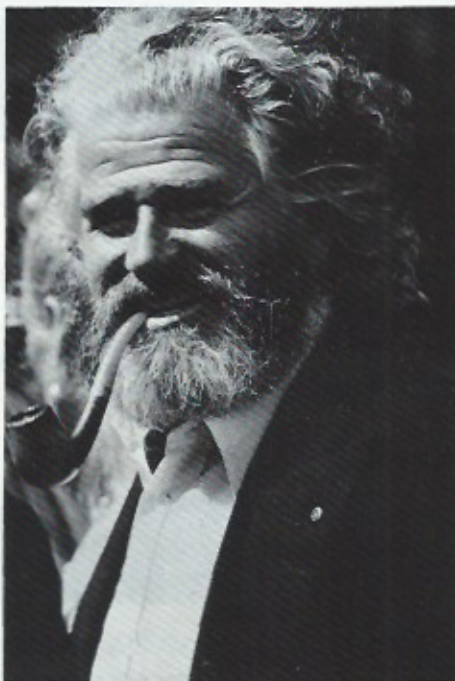
Theo Van Rintel: «Het is leven. Schilderen is een gevecht ook met de materie.»

Schildert U elke dag?

Theo Van Rintel: «Ja, van 's morgens vroeg tot tegen de middag. 's Namiddags ga ik wandelen met mijn vrouw en 's avonds werk ik terug. Erg productief ben ik niet!

Tot zover dit gesprek met kunstschilder Van Rintel.

C.W.

De kunstschilder Theo Van Rintel

De tentoonstelling

Theo Van Rintel in

het Casino-Kursaal

van vrijdag 19 juli 1985

tot maandag 5 augustus